

Andrzej Sosnowski

Andrzej Sosnowski, rojen leta 1959, pesnik in prevajalec iz Varšave. Leta 1992 je za svojo zbirko *Življenje v Koreji* dobil nagrado za najboljši prvenec. Nominiran za nagrado Nike (1997).

Življenje v Koreji

Morda je že čas, da se začneš sklicevati na srečo,
morda te ne bodo pritiskali ob zid, morda tvoja
sramote polna usta ne bodo onemela, pogosto
se bodo opravičevala za časovna neskladja. Samo pomisli:
tvoje nagle besede so spet slutnje
soparnih žetev in tega navdušenja ob zmračitvi,
ko se začne plesati; osupljivo je
predvidevanje teh kratkotrajnih romanc,
ki osvežujejo kot kislo jabolko,
katerega odtrgaš iz dolgčasa, ko greš skozi sadovnjak,
ga nagrižeš in odvržeš. In življenje je tako bežno
v svoji razkošni razvlečenosti in privzdignjenem
zehanju na soncu: si že tukaj,
starček? In vi, dragi ptički?
Da. Predlagam obred in molitev,
in zaskrbljen sem. O, da bi se ti le posrečilo,
da ne bi omedlel na tirih, kjer dnevi
bežijo kot osvetljeni spalniki,
noči pa so ujete v tovornih vagonih
pred semaforji. Razum malce zadremlje,
strasti čakajo v vrsti in spet me prevzemajo
zelo lepe stvari: jabolka, voda, mleko,
čisto ozračje. In ko boš spoznal,
da si teh petnajst minut nikakor
nisi zaslužil, se boš lahko napil,
uničil svet in se spametoval.

Moji ljudje

Moji ljudje so slabotni in predani sebi
ter oddaljenim besedam nezanesljivih radosti,
ki jih imajo na koncu jezika kot talisman, od katerega se ne
ločijo.

Talisman se svetlika in osvetljuje žalostne predele.

Pravzaprav bi moral reči

celoto. Moji ljudje v daljavi

nekoliko otrpnejo, saj v negibnosti mojih ljudi

ni pomemben vzlet – v višini stegen

so razprte dlani, od stegen oddaljene

na primerni razdalji, z notranjostjo

obrnjene navzdol. Utišani

in dejansko operuteni so se spuščali in drveli

naskrivaj v hitrih vozilih na vse strani.

Obidejo tire, da bi uničili

zvonček obzorja. Kakšnega obzorja?

Različnih obzorij.

Gorje jim! Ali kdo

ugovarja? Zvončki, lučke, semaforji, pesem,

pasti na glavnih kretnicah? So.

Kot donenje nenapetih strun, a kljub temu je

... dobro. Drugič. Morda kdaj drugič.